

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

ขอบเขตงาน เรื่อง การเตรียมการจัดทำแนวปฏิบัติโดยสมัครใจว่าด้วยระบบอาหารและโภชนาการ

Terms of Reference for the Preparation of

The CFS Voluntary Guidelines on Food Systems and Nutrition

I. กลยุทธ์ด้านโภชนาการของ CFS

1. ปี 2559 คณะกรรมการความมั่นคงอาหารของโลก (CFS) ได้ใช้กลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมโภชนาการ โดยตระหนักถึงแนวทางการดำเนินงานแบบองค์รวม (holistic) เชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) และครอบคลุม (Inclusive) ที่เชื่อมโยงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะภาคอาหาร เกษตร และสุขภาพที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติโดยสมัครใจเพื่อส่งเสริมการตระหนักถึงสิทธิในอาหารที่เพียงพอในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารแห่งชาติ
2. วิสัยทัศน์การทำงานในการส่งเสริมโภชนาการของ CFS คือ “การที่โลกปราศจากภาวะทุพโภชนาการในทุก รูปแบบ เป็นที่ที่ทุกคน ในทุกเวลา และทุกช่วงอายุ สามารถเข้าถึงอาหารได้อย่างเพียงพอ และได้รับอาหารที่ความหลากหลาย สมดุล และถูกสุขลักษณะ เพื่อมีสุขภาพร่างกายที่ดี”
3. กลยุทธ์ดังกล่าว มุ่งเน้นเรื่องภาวะทุพโภชนาการในทุกรูปแบบ รวมถึงการขาดสารอาหารและสารอาหารรอง การมีน้ำหนักเกินมาตรฐาน และโรคอ้วน ซึ่งเป็นสาเหตุและส่งผลกระทบต่อหลายด้าน โดยภาวะทุพโภชนาการในรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบได้ส่งผลกระทบต่อทุกประเทศ และจำเป็นต้องใช้แนวทางที่ครอบคลุมในแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่ส่งผลต่อระบบอาหาร
4. กลยุทธ์ดังกล่าวบ่งชี้ว่า การทำงานของ CFS จะสามารถกำหนดนโยบายที่จำเป็นสำหรับการปรับเปลี่ยนระบบอาหารเพื่อปรับปรุงโภชนาการและมีอาหารที่ดีต่อสุขภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาสำคัญของภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบในระบบอาหารที่แตกต่างกันทั้งในชนบทและในเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนที่ยากจนที่สุดและมีความเสี่ยงสูงสุดทางโภชนาการ
5. ในการประชุม CFS ครั้งที่ 44 เมื่อเดือนตุลาคม ปี 2560 ที่ประชุมได้มอบหมายให้คณะทำงานด้านโภชนาการ (the Open Ended Working Group on Nutrition) จัดทำ TOR ของกระบวนการจัดทำแนวปฏิบัติโดยสมัครใจว่าด้วยระบบอาหารและโภชนาการในบริบทของ แผนปฏิบัติการด้านโภชนาการของ UN ปี 2559-2568 และสอดคล้องกับแผนการดำเนินงานแบบหลายปี 2561-2562 (MYPoW) เพื่อรายงานต่อที่ประชุม CFS ครั้งที่ 45 โดยใช้ทรัพยากรตามความสมัครใจและจัดลำดับความสำคัญประเด็นที่มีอยู่ รวมถึงข้อมูลจากรายงานของผู้เชี่ยวชาญระดับสูงเรื่องโภชนาการและระบบอาหาร ผลลัพธ์จากการจัดกิจกรรม CFS 2016-2017 และการหารือที่เกี่ยวข้องกับโภชนาการในการประชุม CFS ครั้งที่ 44
6. นอกจากนี้ ที่ประชุม CFS ได้เสนอแนะให้การจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายด้านโภชนาการของ CFS ได้รับการสนับสนุนจากหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ให้ไว้ในรายงานของผู้เชี่ยวชาญระดับสูง (HLPE)

II. ข้อเสนอแนะนโยบาย วัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมาย

7. การจัดทำแนวปฏิบัติโดยสมัครใจว่าด้วยระบบอาหารและโภชนาการ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเอกสารอ้างอิงในการให้แนวทางการดำเนินงานด้านนโยบาย การลงทุน และการจัดการทางสถาบันที่เหมาะสม แก่ภาครัฐ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เพื่อแก้ไขสาเหตุของภาวะทุพโภชนาการในทุกรูปแบบเพื่อส่งเสริมการตระหนักถึงสิทธิในอาหารที่เพียงพอในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารแห่งชาติ และบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 2

8. วัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงระบบอาหารให้มีความยั่งยืนมากขึ้น เพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะมีอาหารที่จำเป็นสำหรับโภชนาการที่ดีที่สุด สามารถซื้อหาได้ เป็นที่ยอมรับ ปลอดภัย มีปริมาณเพียงพอ และมีคุณภาพ ตามความเชื่อ วัฒนธรรม และประเพณีของแต่ละบุคคล

9. แนวปฏิบัติโดยสมัครใจ จะเป็นไปตามแนวทางการดำเนินงานที่ครอบคลุมและเป็นระบบ เพื่อแก้ปัญหา นโยบายที่มีอยู่กระจัดกระจายของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นนโยบายระหว่างภาคอาหาร ภาคเกษตร และภาคสุขภาพ ในขณะที่ต้องเผชิญกับความท้าทายในด้านความเป็นอยู่และด้านความยั่งยืน นอกจากนี้ นโยบายที่จะส่งเสริมอาหารที่ดีต่อสุขภาพควรมุ่งเน้นการเสริมสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของกลุ่มคนที่มีความเปราะบางมากที่สุด และส่งเสริมการผลิตอาหารอย่างยั่งยืน รวมถึงการปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพ

10. ข้อเสนอแนะนโยบาย จะมุ่งเน้นการทำให้ระบบอาหารมีโภชนาการและส่งเสริมการเข้าถึงอาหารปลอดภัย มีความหลากหลายและคุณภาพสูงสำหรับทุกคน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องค้นหาแนวทางและทิศทางที่เป็นไปได้ เพื่อให้ระบบอาหารมีความยั่งยืนมากขึ้น รวมถึงเชื่อมโยงแนวทางอื่นๆ เพื่อให้ภาครัฐและภาคส่วนต่างๆ สามารถดำเนินการเพื่อปรับปรุงผลลัพธ์ด้านอาหารและโภชนาการได้

11. แนวปฏิบัติโดยสมัครใจ มุ่งเน้นที่จะนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในระดับโลก เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานแก่ผู้กำหนดนโยบายและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการวางนโยบายและแผนงานที่เฉพาะเจาะจง รวมถึงจะนำเสนอเครื่องมือในการวิเคราะห์ระบบอาหารให้กับผู้กำหนดนโยบายระดับประเทศ และระดับท้องถิ่น โดยการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังกล่าวจะคำนึงถึงความหลากหลายและความแตกต่างของกลุ่มระบบอาหารต่างๆ ของประเทศ รวมถึงแรงขับเคลื่อนภายนอกและภายในที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงาน

12. การทำงานของ CFS จะทำให้มั่นใจได้ว่า ได้ให้ความสำคัญกับปัญหาทุพโภชนาการทุกรูปแบบในกลุ่มคนที่มีความเปราะบางมากที่สุด รวมถึงความต้องการสารอาหารที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มคนที่ไม่มีความเลือกในการบริโภคมากนัก ซึ่งหมายถึงเยาวชน เด็กในวัยเรียน เด็กผู้หญิงวัยรุ่น คนตั้งครรรภ์ ผู้หญิงให้นมบุตร คนสูงอายุ คนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น และเกษตรกรรายย่อย คนยากจนในชนบทและสังคมเมือง

13. ประเด็นความสำคัญอื่น คือ “การส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและการเสริมสร้างศักยภาพของผู้หญิง และเด็กหญิงในเรื่องสิทธิของตน” และการพิจารณาความสำคัญของ “การสร้างเงื่อนไขสำหรับการมีส่วนร่วมที่

แข็งแรงแห่งผู้หญิงในการสร้างระบบอาหารที่สามารถรับรองได้ว่ามีโภชนาการที่ดีขึ้น” ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความเชื่อมโยงกัน

14. แนวปฏิบัติโดยสมัครใจ มุ่งเน้นจะให้แนวทางช่วยเหลือประเทศต่างๆ ดำเนินการตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากการประชุม The Second International Conference on Nutrition (ICN2) ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านโภชนาการของ UN ปี 2559-2568 และวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ปี ค.ศ. 2030

15. ให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อการกำหนดนโยบายและมาตรการแทรกแซงที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย The six Global Nutrition Targets (2025) ซึ่งได้รับการรับรองจากการประชุมสมัชชาอนามัยโลก (The World Health Assembly) ในปี 2555 และเป้าหมายที่ไม่ใช่โรคติดต่อทางอาหาร

III. ความเป็นมา และหลักการและเหตุผล

16. ในปี 2559 ประชากรจำนวน 815 ล้านคนยังคงเผชิญกับปัญหาการขาดสารอาหาร เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 155 ล้านคนเป็นเด็กแคระแกร็น และเด็กเป็นโรคผอมแห้งจำนวน 52 ล้านคน นอกจากนี้ การมีน้ำหนักเกินมาตรฐานและเป็นโรคอ้วนได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อทุกประเทศ ตั้งแต่ปี 2523 จำนวนคนเป็นโรคอ้วนได้เพิ่มขึ้นมากกว่า 2 เท่า รวมถึงวัยผู้ใหญ่จำนวน 1.9 พันล้านคนที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐาน โดยจำนวน 600 ล้านคนที่เป็นโรคอ้วน ซึ่งผู้ที่เป็นโรคอ้วนมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคที่ไม่ใช่โรคติดต่อทางอาหารเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ มีเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ประมาณ 41 ล้านคนมีปัญหาน้ำหนักเกินมาตรฐาน โดย 1 ใน 4 อาศัยอยู่ในแอฟริกา และครึ่งหนึ่งอยู่ในเอเชีย และมีคนจำนวน 2 พันล้านคนมีปัญหาขาดสารอาหารรอง ในปัจจุบันประเด็นเรื่องอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพเป็นปัจจัยเสี่ยงสูงสุดของโลกที่ทำให้เสียชีวิตและพิการ

17. การแก้ปัญหาและจัดการกับแนวโน้มในแง่ลบ ควรที่จะใช้วิธีการแบบองค์รวม ซึ่งทำให้สามารถมองเห็นปัญหาในหลายๆ มิติของทุพโภชนาการ และการขาดการเข้าถึงอาหารที่ดีต่อสุขภาพ ความสมดุล ความหลากหลาย และอาหารและน้ำดื่มปลอดภัย การดูแลทารกและเด็กเล็กที่ไม่เพียงพอ การมีสุขอนามัยที่ไม่ดี การเข้าถึงการศึกษาและบริการสุขภาพที่ไม่เพียงพอ รายได้ยากจน การมีแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่ไม่ดี ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศและปัจจัยอื่นๆ ในการเข้าถึงทรัพยากร อำนาจไม่สมดุล และมีข้อจำกัดด้านโอกาสทางเศรษฐกิจ วิธีการดังกล่าวจะเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายและแผนงานของระบบอาหาร โดยคำนึงถึงความสำคัญของการพัฒนาความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ จะพิจารณาข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และหลักฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของระบบอาหารต่างๆ ด้วย

18. ระบบอาหารเป็นการรวมองค์ประกอบต่างๆ (สิ่งแวดล้อม คน ปัจจัยการผลิต กระบวนการผลิต โครงสร้างพื้นฐาน และสถาบัน) และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิต กระบวนการแปรรูป การกระจายอาหาร การเตรียมอาหาร และการบริโภคอาหาร และผลลัพธ์ของกิจกรรมดังกล่าว รวมถึงผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจและสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยในความเป็นจริงแล้ว ระบบอาหารถูกกำหนดและเปลี่ยนแปลงโดยคนและสถาบันต่างๆ ซึ่งคณะ HLPE ได้แจกแจงประเภทของระบบอาหารอย่างกว้างๆ ได้แก่ ระบบอาหารแบบวัฒนธรรม แบบผสม

19. ตามรายงานของคณะ HLPE ด้านโภชนาการและระบบอาหาร ได้จำแนกระบบอาหารเพื่อจัดทำนโยบายด้านโภชนาการไว้ 3 ประเภท คือ ห่วงโซ่อุปทานอาหาร สภาพแวดล้อมของอาหาร และพฤติกรรมของผู้บริโภค

20. **ห่วงโซ่อุปทานอาหาร** ได้รวมกิจกรรมทั้งหมดที่เคลื่อนย้ายตั้งแต่การผลิตไปสู่การบริโภค รวมถึงขั้นตอนการผลิต การเก็บรักษา การกระจายอาหาร กระบวนการแปรรูป การบรรจุอาหาร การค้าปลีกและการตลาด โดยการตัดสินใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกขั้นตอนของห่วงโซ่มีผลต่อขั้นตอนอื่นๆ ซึ่งกิจกรรมตลอดห่วงโซ่อาหารสามารถเพิ่มมูลค่าทางโภชนาการอาหาร โดยการเพิ่มปริมาณ การเข้าถึงสารอาหารหลัก และสารอาหารรอง หรือโดยลดระดับของโรคที่ไม่ใช่โรคติดต่อทางอาหาร นอกจากนี้ การใช้มาตรการแทรกแซงตลอดห่วงโซ่อาหารจะสามารถเพิ่มปริมาณอาหาร สามารถซื้อได้ สามารถเข้าถึง และได้รับอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ

21. **สภาพแวดล้อมของอาหาร** ประกอบด้วยเงื่อนไขทางกายภาพ เศรษฐกิจ นโยบาย สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะกำหนดทางเลือกการบริโภคอาหารของคน และสถานะทางโภชนาการ สภาพแวดล้อมของอาหารคือที่ที่ผู้บริโภคสามารถมีส่วนร่วมกับระบบอาหารในการตัดสินใจเกี่ยวกับการได้มาซึ่งอาหาร การเตรียมอาหาร และการบริโภคอาหาร ซึ่งประกอบด้วย (1) พื้นที่ทางกายภาพ ที่มีอาหารคงอยู่ เข้าถึงได้ และมีระบบสาธารณสุข (2) ราคาที่สามารถซื้อหาได้ (3) การโฆษณา การตลาด และตำแหน่งของอาหาร และ (4) คุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร รวมถึงการสร้างตราสินค้าและการติดฉลาก โดยสภาพแวดล้อมของอาหารมีความเชื่อมโยงระหว่างอุปทานและความต้องการอาหาร เป็นพื้นที่ที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนที่เกี่ยวข้องกับระบบอาหารสามารถรวมตัวกันเปลี่ยนแปลงไปสู่การมีอาหารที่มีโภชนาการ และการบริโภคอาหารที่ดีขึ้น

22. **พฤติกรรมผู้บริโภค** สะท้อนถึงทางเลือกของบริโภคเกี่ยวกับอาหารที่ได้มา การเก็บรักษา การเตรียมอาหาร การบริโภค และการจัดสรรอาหารภายในครัวเรือน พฤติกรรมผู้บริโภคได้รับอิทธิพลจากความชอบส่วนบุคคลที่กำหนดโดยรสนชาติ ความสะดวกสบาย ความรู้ด้านโภชนาการ มูลค่า ประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อ อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมผู้บริโภคยังได้ถูกกำหนดโดยห่วงโซ่อุปทานอาหารที่มีอยู่แล้วและสภาพแวดล้อมของอาหาร ทั้งนี้ การค่อยๆ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคจะสามารถทำให้ระบบอาหารมีความยั่งยืนมากขึ้น ซึ่งจะส่งเสริมความมั่นคงอาหาร โภชนาการ และสุขภาพ

23. การเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยขับเคลื่อนที่แตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของระบบอาหารและความสามารถในการจัดเตรียมอาหารที่ดีต่อสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดทำข้อเสนอแนะในรายงานของคณะ HLPE ได้แบ่งประเภทของปัจจัยขับเคลื่อนไว้ 5 ประเภท ประกอบด้วย (1) ชีวกายภาพและสิ่งแวดล้อม (บริการทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) (2) นวัตกรรมเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน (3) การเมืองและเศรษฐกิจ (ความเป็นผู้นำ โลกาภิวัตน์ การลงทุนจากต่างประเทศ การค้า นโยบายอาหาร การครอบครองที่ดิน ราคาอาหาร และความผันผวน ความขัดแย้งและวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรม) (4) วัฒนธรรมและสังคม (วัฒนธรรม ศาสนา พิธีกรรม ประเพณีทางสังคมและการมีบทบาทของสตรี) และ (5) ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ (การเติบโตของประชากร การกระจายของ

อายุที่เปลี่ยนแปลงไป การกลายเป็นเมือง การโยกย้ายถิ่นฐาน และการย้ายออกแบบถูกบังคับ) โดยผลกระทบจากปัจจัยเหล่านี้ขึ้นอยู่กับประเภทของระบบอาหาร การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการกำหนดนโยบายและมาตรการแทรกแซง

IV. ข้อเสนอแนะด้านขอบเขตงานของแนวปฏิบัติโดยสมัครใจว่าด้วยระบบอาหารและโภชนาการ

24. ในส่วนนี้ จะกล่าวถึงข้อเสนอแนะด้านขอบเขตงานของแนวปฏิบัติโดยสมัครใจว่าด้วยระบบอาหารและโภชนาการที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในรายงานของคณะ HLPE โดยแนวปฏิบัตินี้จะใช้องค์ประกอบของระบบอาหาร 3 ประเภท ได้แก่ ห่วงโซ่อุปทานอาหาร สภาพแวดล้อมของอาหาร และพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของนโยบายสำหรับการปรับเปลี่ยนระบบอาหารสู่วิสัยทัศน์ด้านโภชนาการของ CFS

25. การจัดทำแนวปฏิบัติโดยสมัครใจของแต่ละองค์ประกอบของระบบอาหาร จะพิจารณาความแตกต่างของประเภทของระบบอาหารที่กำหนดโดยคณะ HLPE ซึ่งจะพิจารณาถึงอุปสรรคและโอกาสของระบบอาหารที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมและขับเคลื่อน รวมถึงการวิเคราะห์ด้านเพศในหลายมิติ เพื่อให้ผู้จัดทำนโยบายสามารถออกแบบนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับบริบทดังกล่าว

26. ข้อเสนอแนะที่ได้จะมาช่วยเติมเต็มนโยบายและข้อเสนอแนะเดิมที่ CFS เคยให้ไว้ และจะพิจารณางานและหน้าที่ขององค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

27. การจัดทำเอกสารฉบับนี้ เพื่อนำเสนอข้อมูลที่อ้างอิงถึงแนวทางการดำเนินงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่แล้วในด้านระบบอาหารและโภชนาการ และให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับประเด็นต่างๆ ที่กล่าวไว้ในส่วนนี้ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเตรียมการจัดทำแนวปฏิบัติโดยสมัครใจ

A. ห่วงโซ่อุปทานอาหาร

ระบบการผลิต

28. ระบบการผลิตอาหารและผลผลิตทางเกษตรจะส่งผลกระทบต่อการมีอยู่ของอาหาร การเข้าถึงอาหาร และความสามารถในการซื้อหาอาหาร รวมถึงคุณภาพและความหลากหลายของอาหาร โดยผลกระทบของระบบการผลิตอาหารและผลผลิตทางเกษตรด้านโภชนาการจะต้องพิจารณาเกี่ยวกับความยั่งยืนใน 3 มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

การเก็บรักษาและการกระจายอาหาร

29. การเก็บรักษาและการกระจายอาหารจะส่งผลกระทบต่ออาหารและสุขภาพ การขาดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมจะทำให้เกิดโอกาสในการปนเปื้อนและการสูญเสียคุณภาพของอาหาร ในขณะที่ การเก็บรักษาและการกระจายอาหารที่เหมาะสม จะมีส่วนช่วยทำให้อาหารมีโภชนาการและสามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้มากขึ้น

กระบวนการแปรรูปและการบรรจุอาหาร

30. กระบวนการแปรรูปและการบรรจุอาหารจะป้องกันการสูญเสียปริมาณอาหาร และคุณภาพของอาหาร และเพื่อยืดอายุการเก็บรักษาในกรณีที่อาจมีผลต่อระดับโภชนาการ และสารอาหารอื่นๆ ที่เข้าหรือออกจากห่วงโซ่อุปทาน

การค้าปลีกและการตลาด

31. ความเชื่อมโยงของการค้าปลีกและการตลาดจะกำหนดระบบอาหาร และสภาพแวดล้อมอาหาร ทำให้ผู้บริโภคสามารถตัดสินใจซื้ออาหาร ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค และรูปแบบการบริโภคอาหาร

B. สภาพแวดล้อมอาหาร

การมีอยู่และการเข้าถึงทางกายภาพ (ความใกล้เคียง)

32. สภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย สภาพทางภูมิศาสตร์และฤดูกาลที่จำกัดต่อการเข้าถึงอาหารที่ดีที่สุดสุขภาพ เป็นปัจจัยสำคัญที่เพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะทุพโภชนาการ นอกจากนี้ การขาดโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม ปัญหาการสูญเสียอาหารและอาหารเหลือทิ้ง ความขัดแย้งในทุกรูปแบบและวิกฤตการณ์ของมนุษย์ การโยกย้ายถิ่นฐาน และการย้ายออกแบบถูกบังคับ จะทำให้เกิดข้อจำกัดในการเข้าถึงอาหาร และการกระจายความหลากหลายของอาหาร โดยเฉพาะในอาหารสดและอาหารที่เน่าเสียง่าย ซึ่งส่งผลเสียต่ออาหารที่สามารถซื้อและบริโภคได้

การเข้าถึงทางเศรษฐกิจ (ความสามารถซื้อหาได้)

33. การสามารถเลือกรับประทานอาหารที่อุดมด้วยสารอาหารที่หลากหลายอย่างเพียงพอ ถือเป็นความท้าทายที่สำคัญของกลุ่มประชากรหลายๆ กลุ่ม

การส่งเสริม การโฆษณา และข้อมูล

34. การส่งเสริม การโฆษณา และข้อมูลจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อการเลือกอาหารของผู้บริโภค พฤติกรรมการซื้ออาหาร รูปแบบการบริโภค และความรู้ด้านโภชนาการของประชาชน

คุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

35. คุณภาพและความปลอดภัยอาหารมีอิทธิพลต่อสุขภาพและการเลือกอาหารของผู้บริโภค ความพยายามในการส่งเสริมคุณภาพและความปลอดภัยที่ไม่เพียงพอ ทำให้เกิดแรงลบต่อรูปแบบการบริโภคอาหาร ผ่านการเปลี่ยนแปลงทางเลือกของผู้บริโภค หรือความสามารถในการซื้ออาหาร

C. พฤติกรรมผู้บริโภค

การศึกษาด้านอาหารและโภชนาการ

36. มุ่งเน้นการวิเคราะห์และทักษะทางปฏิบัติสำหรับการเลือกอาหารที่นำไปสู่อาหารที่ดีที่สุดสุขภาพ

การยอมรับอาหาร

37. การยอมรับอาหารจะได้รับอิทธิพลจากการส่งเสริมอาหารที่เฉพาะเจาะจง รวมทั้งทางเลือกของผู้บริโภค
บรรทัดฐานทางสังคม มูลค่า และประเพณี

38. ความสามารถในการซื้ออาหาร ความสะดวกสบาย และความพึงพอใจ ไม่เพียงแต่จะได้รับอิทธิพลจากคุณภาพอาหารและการตลาด แต่ยังได้รับจากบรรทัดฐานทางสังคม และคุณค่าทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับอาหาร

V. ประเภทของเครื่องมือ/ตราสาร

39. แนวปฏิบัติโดยสมัครใจจะเป็นไปโดยสมัครใจและไม่มีข้อผูกพัน และจะมีการตีความและประยุกต์ใช้กับกฎระเบียบที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ โดยคำนึงถึงภาระผูกพันโดยสมัครใจภายใต้ตราสารระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคที่ใช้บังคับ โดยแนวปฏิบัตินี้จะมีการตีความและใช้ภายใต้กฎหมายภายในประเทศและสถาบัน และได้รับการเห็นชอบโดย CFS

40. อย่างไรก็ตาม แนวปฏิบัติโดยสมัครใจว่าด้วยระบบอาหารและโภชนาการของ CFS จะมีการเผยแพร่และประยุกต์ใช้โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนอย่างเหมาะสม เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานในการบรรลุวัตถุประสงค์ด้านโภชนาการในบริบทของแผนปฏิบัติการด้านโภชนาการของ UN ปี 2559-2568 และวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ปี ค.ศ. 2030

41. องค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องของ UN จะช่วยสนับสนุนการดำเนินงานของประเทศในการเผยแพร่และประยุกต์ใช้แนวปฏิบัติโดยสมัครใจ

42. ภายใต้กรอบกลไกการตรวจสอบของ CFS แนวปฏิบัติโดยสมัครใจว่าด้วยระบบอาหารและโภชนาการจะระบุถึงแนวทางในการประเมินผลจากการใช้งานด้วย

43. แนวปฏิบัติโดยสมัครใจจะสนับสนุนการดำเนินงานระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการจัดการกับปัญหาทุพโภชนาการในทุกรูปแบบ โดยทำให้มั่นใจได้ว่าจะมีอาหารที่มีโภชนาการที่เพียงพอ สามารถซื้อได้ เป็นที่ยอมรับ มีความปลอดภัย และมีปริมาณและคุณภาพที่เพียงพอบนพื้นฐานของการผลิตที่ยั่งยืนและความหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แนวทางของ CFS ควรสร้างและบูรณาการเครื่องมือที่มีอยู่ นำมาใช้กับหัวข้อเหล่านี้ภายใต้บริบทของระบบ UN

VI. เป้าหมายของกลุ่มผู้ใช้แนวปฏิบัติโดยสมัครใจ

44. ในการจัดทำแนวปฏิบัติโดยสมัครใจนี้จะหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาหรือได้รับผลกระทบจากภาวะทุพโภชนาการในทุกรูปแบบ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้เครื่องมือในการจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายระหว่างนโยบายภาครัฐต่างๆ ในประเทศ และระหว่างนโยบายภาครัฐในประเทศและระหว่างประเทศ นอกจากนี้ จะช่วยในการออกแบบนโยบายสาธารณะเพื่อแก้ไขประเด็นสำคัญ

ของรัฐบาล ตลอดจนให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดหรือเกี่ยวกับนโยบายและกระบวนการดำเนินนโยบาย โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย

- a) ภาครัฐ รวมถึงกระทรวง สถาบันระดับท้องถิ่น ระดับภาค และระดับประเทศ
- b) องค์กรระดับภูมิภาค และองค์กรระหว่างรัฐบาล รวมถึงหน่วยงานพิเศษของ UN
- c) องค์กรภาคประชาสังคม
- d) ภาคเอกชน
- e) สถาบันวิจัยและมหาวิทยาลัย
- f) หน่วยงานด้านการพัฒนา รวมถึงสถาบันทางการเงินระหว่างประเทศ
- g) องค์กรการกุศล

VII. ข้อเสนอในด้านกระบวนการ กรอบระยะเวลา และประมาณการงบประมาณ

45. แนวปฏิบัติโดยสมัครใจว่าด้วยระบบอาหารและโภชนาการ ได้จากกระบวนการหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สนใจ รวมถึงรัฐสมาชิก ผู้แทนจากหน่วยงาน UN และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงอาหารและโภชนาการ ภาคประชาสังคม องค์กรที่มีใช้ภาครัฐ (NGO) สถาบันวิจัยทางการเกษตรระหว่างประเทศ สถาบันทางการเงินระดับภูมิภาคและหว่างประเทศ สมาคมภาคเอกชน และองค์กรการกุศล

46. คณะทำงาน Open-Ended Working Group (OEWG) ด้านโภชนาการจะให้แนวทางสำหรับกระบวนการหารือ ซึ่งการหารือดังกล่าวจะดำเนินการโดยเลขานุการของ CFS โดยคณะทำงาน OEWG ได้รับมอบหมายให้ยกร่างแนวปฏิบัติโดยสมัครใจในหลายรูปแบบ และจะได้รับความช่วยเหลือจากคณะทำงานเชิงเทคนิคด้านโภชนาการ และจะมีการติดตามสถานะความคืบหน้ากระบวนการหารือโดย CFS Bureau และกลุ่มที่ปรึกษา

47. การประชุม OEWG จะจัดขึ้นเป็นประจำเพื่อให้ข้อมูลต่างๆ สำหรับจัดทำแนวปฏิบัติโดยสมัครใจ โดยจะมีการหารือระดับภูมิภาคเพื่อให้ได้ข้อมูล ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางที่สอดคล้องตามความสำคัญและความต้องการของระดับชาติและภูมิภาค นอกจากนี้ ยังเปิดโอกาสให้มีการหารือทางอิเล็กทรอนิกส์ และรับร่างข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สนใจเพื่อให้ข้อมูลในกระบวนการดังกล่าว ทั้งนี้ อาจมีการจัดกิจกรรมระหว่างการประชุมเพื่อแจ้งให้ทราบถึงความคืบหน้าของการกระบวนการจัดทำนโยบายของ CFS

48. แนวปฏิบัติโดยสมัครใจในหลายรูปแบบในช่วงขั้นตอนของกระบวนการจัดทำ (ฉบับร่างเริ่มต้น ร่างฉบับที่ 1 และฉบับสุดท้ายเพื่อการเจรจา) จะมีการจัดทำใน 6 ภาษาทางการของ UN (ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน อาหรับ จีน และรัสเซีย) และจะมีการแปลระหว่างการเจรจาในการจัดทำฉบับสุดท้ายของแนวปฏิบัติโดยสมัครใจ

49. ควรมีการจัดเตรียมทรัพยากรด้านบุคลากรและการเงินให้พร้อมก่อนกระบวนการจัดทำนโยบาย

50. ข้อเสนอด้านงบประมาณและตารางเวลา ดังนี้

รายละเอียดงาน	กรอบเวลาดำเนินการ
เห็นชอบขอบเขตของแนวปฏิบัติโดยสมัครใจว่าด้วยความมั่นคงอาหารและโภชนาการ ในการประชุม CFS ครั้งที่ 45	ตุลาคม 2561
ประชุม OEWG เพื่อหารือเกี่ยวกับการทำงานเบื้องต้นของฉบับร่างเริ่มต้น	กุมภาพันธ์/มีนาคม 2562
ประชุม OEWG เพื่อหารือเกี่ยวกับฉบับร่างเริ่มต้น	พฤษภาคม/มิถุนายน 2562
ประชุมหารือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระดับภูมิภาค และการหารือทางอิเล็กทรอนิกส์ของฉบับร่างเริ่มต้น	มิถุนายน-ตุลาคม 2562
ติดตามความคืบหน้าการจัดทำในการประชุม CFS ครั้งที่ 46	ตุลาคม 2562
ประชุม OEWG เพื่อหารือร่างฉบับที่ 1	ธันวาคม 2562
การเจรจาสำหรับฉบับสุดท้าย	มีนาคม/กรกฎาคม 2563
ส่งแนวปฏิบัติโดยสมัครใจให้ที่ประชุม CFS ครั้งที่ 47 เห็นชอบ	ตุลาคม 2563

งบประมาณ (เหรียญสหรัฐฯ)

	ค่าใช้จ่ายปี 2562	ค่าใช้จ่ายปี 2563	รวมค่าใช้จ่าย
เจ้าหน้าที่ CFS และทรัพยากรด้านเทคนิค	225,000	225,000	450,000
การแปลเอกสารความเป็นมา	25,000	25,000	50,000
การแปลขั้นตอนการเจรจา	0	80,000	80,000
การหารือทางอิเล็กทรอนิกส์	30,000	0	30,000
การประชุมหารือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระดับภูมิภาค	500,000	0	500,000
รวม	780,000	330,000	1,110,000